

Добрий день.

Твердий,

Вирішальний!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Він видання XII
№ 1 (1637).

ПОНЕДІЛОК, 1 січня 1973 року • Ціна 2 коп.

НОВОРІЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ

ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР, РАДИ МІНІСТРІВ СРСР

Виступ товариша О. М. Косигіна по телебаченню і радіо

Дорогі товариші, дорогі друзі!
Через кілька хвилин ми вступимо в Новий, 1973 рік. В ці урочисті хвилини ми звертаємо свій погляд до пройденого шляху, до всього, що пам'ятне і дороге серцю кожної радянської людини.

Ми прожили з вами особливий, значимий для нашої країни рік. В історії, в пам'яті народної рідні залишиться як рік великого сніга — 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік — дружної, братньої сім'ї наших народів.

Квілею торжества, підсумки піввікового розвитку багатонаціонального Радянського союзу з величезною працьовитістю, силою, мужністю продемонстрували нашу єдність, жваву творчу силу радянської дружби і братоства народів, могутність нашої країни.

Радянські люди новою мірою відчували чудові плоти перемоги соціалізму, нових суспільних відносин, які забезпечили могутній зліт економіки, неухильне зростання культури і добробуту трудящих.

Соціалізм відкрив найширші горизонти перед усіма націями і народами СРСР. Саме у великих перемогах соціалізму, в монолітній згуртованості радянського народу навколо Комуністичної партії, його натхненній праці на благо Батьківщини, у відданій ленінській заповідній і ленінській ідеології — ми бачимо джерело всіх наших досягнень, всіх наших перемог.

Оцінюючи все, що завершило радянські люди за минулий рік, ми можемо сказати, що накреслена партією програма дальшого розвитку соціалістичної економіки і культури в цілому здійснюється успішно. Послідовно проводиться в життя курс Комуністичної партії на підвищення матеріального добробуту народу.

Значно збільшилося виробництво промислової продукції. Високо і дію нові великі підприємства. Трудовики сільськогосподарства, незважаючи на складні погодні умови, забезпечили валовий збір зерна, який перевищує середньорічний рівень, досягнутий у восьмий п'ятиріччя.

Особливо значний вклад у забезпечення країни хлібом внесли трудящі Казахстану і Сибіру.

У країні вирощено рекордний урожай бавовни.

Радянські вчені, інженери, творча інтелігенція добилися нових успіхів у розвитку науки, техніки, багатонаціональної соціалістичної культури.

Самовіддана праця передових колективів, робітників, колгоспників, інженерів і техніків по заслугам відзначена високими нагородами Батьківщини.

Сердечна подяка вам, дорогі товариші, за віддану роботу, за вашу енергію та ініціативу, за ваш трудовий подвиг!

1972 рік ознаменувався дальшим зміцненням співдружності соціалістичних держав, великими успіхами в здійсненні всесоюзної XXIV з'їзду КПРС Програми миру.

Важливий позитивний зрушення ставалися міжнародній арені, змінилися поворот у бік врегулювання ряду кардинальних проблем, відкриваються сприятливі перспективи для зміцнення миру і безпеки на європейському континенті.

Проте імперіалізм ще не відмовився від спроб нав'язати народам свою волю силою зброї. Падають бомби американських агресорів на міста і села В'єтнаму, ллється кров мирних жителів — жінок і дітей. Триває окупація арабських земель ізраїльськими загарбниками.

Радянські люди з гнівом і обуренням виступають проти актів імперіалізму у В'єтнамі, вони вимагають якнайшвидшого підписання Сполученими Штатами Америки угоди про припинення війни та відновлення миру у В'єтнамі і підтверджують свою солідарність з усіма народами, які борються за незалежність і свободу.

Дорогі товариші! З твердою вірою в майбутнє, сповнена нових сил наша країна вступає в 1973 рік. Це буде третій, вирішальний рік п'ятиріччя. І від того, як він буде пройдений, наскільки самовідданою і наполегливою буде праця кожної радянської людини в наступному році, — великою мірою залежить підсумок усього п'ятиріччя, усієї нашої праці.

У доповіді про 50-річчя СРСР Генеральний секретар Центрального Комітету нашої партії Леонід Ілліч Брежнєв сказав:

«Радянський Союз іде назустріч комунізму».

Ми знаємо — шлях до нього не буде легким. Потрібно буде напружити сили і енергії кожного з народів нашої країни і всіх їх разом. Ми знаємо — потрібна буде велика і натхненна праця, організованість, висока політична свідомість. Ми знаємо також і те, що радянські люди мають усі ці якості, зуміють їх виявити, зуміють довести нестатки перед собою прекрасні і сильні.

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР висловлюють тверду впевненість у тому, що наступний 1973 рік буде відзначений новими перемогами в розвитку промисловості, сільськогосподарства, всіх галузей економіки, в підвищенні культури і матеріального добробуту народу.

В ці урочисті хвилини зустрічі Нового року ми бажаємо вам, дорогі товариші, міцного здоров'я, нових досягнень у праці, навчанні і творчості.

Великого щастя і добрих успіхів усім, хто стає на трудову вахту 1973 року в заводських цехах і на будовах, на колгоспних і радгоспних фермах, у наукових лабораторіях, хто несе боюву вахту на рубежах нашої Батьківщини.

Всі ми прагнемо заради того, щоб ще сильніше і краще була наша Вітчизна, щоб міцніше був мир на землі.

Щоб ще більший достаток і щастя прийшли в кожен дім, щоб життя радісним, здоровим і працьовитим росло наші діти.

Ми звертаємо слова новорічного привітання до народів братніх країн соціалізму, до комуністичних і робітничих партій, до робітничого класу, трудящих селян, передової інтелігентної капіталістичних держав. Наші добрі новорічні побажання — заради нове життя, боротьби проти капіталізму та імперіалізму, проти сил агресії і війни, всім чесним людям землі, що виступають за мир і соціалістичний прогрес.

Зараз куранти Спаської башти Кремля сновістять про настання 1973 року. Хай же Новий рік принесе успіхи і щастя кожній радянській людині!

Хай процвітає наша любима соціалістична Вітчизна!

Слава нашій славіській Комуністичній партії — натхненникові і організаторові всіх наших перемог!

Слава великому радянському народові! З Новим роком, дорогі товариші!

ТОВАРИ НАШІ РУКИ

М. ГАЙДАМАКА,
перший секретар Кіровоградського обкому ЛКСМУ

на молодій зміні, найдієвішого формую, якого є соціалістичне змагання, бо саме в прагненні бути першими найоскравіше виявляється ентузіазм і самодіяльність молоді.

Взяти хоча б ініціативу комсомольців і молоді, учнів шкіл Новомиргородського району. Звідси пішов ключ по всій республіці про накопичення і збереження вологи в ґрунті в зимовий період. Починаючи схвалене ЦК ЛКСМУ України. Ще не відомо, чи будуть новоміргородці переможцями, але результат їх ініціативи відчувається вже зараз. До виготовлення шиттів для затримання снігу щодня залучається все більше комсомольців і молоді, піонерів, учнів.

ЩОКОЛОЮ комуністичного гарту стали для юнаків і дівчат області 576 комсомольсько-молодіжних колективів. Саме вони є справжніми продовжувачами трудових традицій старших поколінь, а їхні справи — підтвердженням боєздатності комсомолу, його активної участі у вирішенні конкретних завдань комуністичного будівництва. Залужену шану завоювали комсомольсько-молодіжні бригади різальників заводу «Червона зірка», складальників із Світловодського виробничого об'єднання «Діпроенергобуддустрія», комсомольсько-молодіжні тракторна бригада колгоспу імені Ульянова Ульянівського району, комсомольсько-молодіжний колектив АТФ колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району.

Цей список можна продовжити до останнього колективу, бо щодня життя в них стає ударна праця, ідейно-політичне виховання, потім до глибокої економічної знань. Все це з найбільшою силою проявилось в ході виконання Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК БЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників сільськогосподарства за збільшення виробництва і заготівель зерна і інших продуктів землеробства в 1973 році». В своїх соціалістичних зобов'язаннях члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району дали слово на площі в 140 гектарів виростити по 60 центнерів озимої пшениці. До цього руху зраду прилучилися юнаки і дівчата промислових підприємств. Заспівувачем тут стала комсомольсько-молодіжна бригада імені XVI з'їзду ВЛКСМ Віктора Недопаса з заводу «Червона зірка». До початку весняної сівби в колективі зобов'язалися виготовити понад план 25 сівалок і передати їх кращим молодіжним бригадам з різних областей України.

Комсомольські організації області не зможуть бути на рівні важливих завдань минулої року без дальшого свого організаційно-політичного зміцнення, що є готовим критерієм успіху. Нещодавно ввійшла в перинний організаційний Спілки. До керівництва перинними організаціями призначено дві тисячі молодих комуністів. В комсомольському активі — це велика сила! Саме на мобілізаційній ролі молодих комуністів, що несуть комсомольські доручення, і наголосив у своєму виступі на VIII пленумі ЦК ЛКСМУ член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. В. В. Щербинський. Про це йде мова, продовжується мова на пленумах міськомів, і райкомів ЛКСМУ.

До золотого ювілею СРСР комсомольці і молоді Кіровоградщини прийшли з хорощими успіхами у труді і навчанні. Наші завдання — надійно закріпити їх. Дорогою казком в цьому патріотичному поході в слово нашої партії: «Наступний рік має особливо значення — це третій рік, який багатий в чому вирішує долю всієї п'ятиріччя». І тому для цього вирішального року ми відаємо подум'я своїх сердець, вина в своїх руках молодих.

В ДРУГЕ своє ювілейне на порозі нового, 1973-го року вступила наша Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік. Мине час, але ми ніколи не забудемо того великого душевного хвилювання, яке сповнювало нас, коли ми слухали або читали матеріали сільського урочистого засідання ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР, і Верховної Ради РРФСР, виступ на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, а в день ювілею — повідомлення про нагородження Радянської України, всіх радянських республік орденом Дружби Народів.

Відзначення великих трудових звершень, яких добився радянський народ в єдиній родині, сповніє подвійну гордість і серця комсомольців і молоді Кіровоградщини. Успіхи нашого багатонаціонального народу у виконанні великих накреслень XXIV з'їзду КПРС, завдань дев'ятого п'ятиріччя великі. Щодня напередодні Нового року колективи підприємств і будов рапортували про свої звершення на честь золотого ювілею СРСР. І в тому трудовому гостинці — значна частка здобутку нахвиленої праці, творчих пошуків молоді змін.

Але нам глибоко запади і слова Л. І. Брежнєва про те, що в найближчому майбутньому нам належить зробити ще більше, ще краще. Це найближче майбутнє, що розпочинається сьогоднішнім сьвітанням, — третій рік п'ятиріччя.

Відповіддю на важливість завдань стали Всесоюзні комсомольські збори «Ударною працею і відмінним навчанням ознаменуємо вирішальний рік п'ятиріччя». Дуже конкретною відповіддю на них стали збори повсюдних комсомольців і молоді підвищеної зобов'язання, виступи з патріотичними ініціативами.

На Всесоюзних зборах кавалер ордена Леніна трактористка колгоспу ім. Свердлова Бобринського району комсомолка Валентина Техна, народжена на честь ювілею Вітчизни, сказала: «В новому році зобов'язуюсь виростити 100-центнерний урожай кукурудзи в зерні на площі в сімдесят сім гектарів». В цих простих словах прозвучали прагнення і настрій понад стотисячного загону комсомольців Кіровоградщини — працювати тільки ударно, працювати сьогодні краще, ніж учора.

І можливість для цього у нас є. Переможливе сидіння тому — досвід і здобутки молодих передовиків нашої ерленітної області, удостоєних урядових нагород, досвід ком-

Заспівувачами багатьох патріотичних починань виступають комсомольсько-молодіжні колективи «Червона зірка».

На фото: комсомольці механоскладального цеху. Справа наліво: Валентина Адамюва, Никола Кодратюк, Олександр Сімперович, Віктор Анонімов, Валентина Рагоза, Валентина Шадальник.

Фото В. КОВАКА.

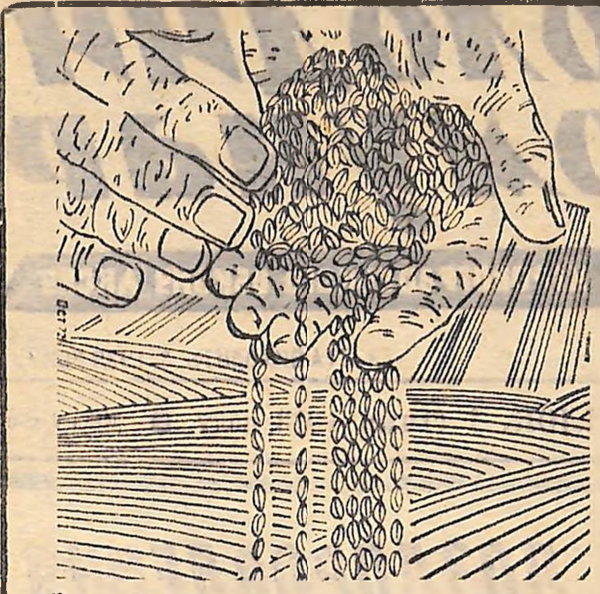
МОНУМЕНТ ДРУЖБИ НАРОДІВ

Всі радянські люди з величезним задоволенням зустріли звістку про те, що на честь 50-річчя утворення Союзу РСР у столиці нашої Батьківщини вирішено спорудити монумент «Дружба народів». Він символізує інтернаціональну згуртованість і єдність, братерство і дружбу всіх націй і народностей великої Країни Рад. Ця дружба, підкресли Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, — наше безцінне надбання, одне з найвищих і найдорожчих серцю кожної радянської людини завоювань соціалізму.

На Арбатській площі столиці буде споруджено архітектурний ансамбль, центром якого стане Будинок миру і дружби народів.

Історія Батьківщини, сказав він, історія будівництва соціалістичного суспільства тісно зв'язані з Московією. Рішення про спорудження в столиці монумента «Дружба народів» відображає всенародне визнання її великих заслуг. XXIV з'їзд КПРС поставив завдання — перетворити Москву в зразкове комуністичне місто. Немає сумнівів в тому, що трудящі столиці при підтримці всього радянського народу успішно розв'яжуть це почесне завдання.

(ТАРС).

— Та в кожного батька є сири.
— Але ж ви хорошими випали мені.
— Вам холодно, тату. На вас немає пухнастої кофори.
— Так, сиру. Холодно.
— А як же ми, сини? Чим зараджу я тобі?..
— Я вчив тебе...
— Стене мій, стене!
Я приходив на твої косягори, де бігали по стержнях отари, з такою широю сльозю рілля

Стенові долони

Десять вярток з пожуваною травою, на косягорі спить озимина... Я знаю, степе мій, з тобою, Любов проста до тебе — тиха і земна.
Хіба раз я розмовляв з тобою? Хіба не знаю я твій природороний долинець. А сині, йдучи в село, прим'ятою стежи-

ною, щоб зустріти із земляка-сбиди недруга. Я прийшов до тебе, щоб повідати найбільшу людську радість — у мене сини...
Ген, ген — масні скиби, одна біля одної — щільно, щоб холодно не було. А там, у далечі, трактор погуркочує — від скирти. Та й стих на околиці бригади. Може, то гіталовська бригада? Та ні, — здається, Моторно-

го. А, може, й Лузаніського...
— Багато синів у тебе, тату. А знаєш, коли вигідалі видно? За всі, за всі світи? Коли лажеш горилець у половецькій пшениці, коли зір — між пшеничного колосся. Пробач, я приотптав десяток-два пшеничних стебел. Я відроблю їх.
— Вірю.
— А ти бувши гівний, тату?
— Як сняка.
— А щедрим?
— Як деши.
А твої долони, як у мами, з борозенками. Такі ж шороткі. Але я ще не знав тепліших долонь.
Я й напою тебе, я й напою. А нині зігрів би тебе собою, так ти ж таки широкий...
— Але ти людина.
— І я все зможу, тату.
— Моя щедрість — то твоя щедрість.
— Я не скупий.
— Ні. На роботу щедрість.
— І от цього твоя щедрість?..
Десять вярток з пожуваною травою.
На косягорі спить озимина...
В. ЯСЕНЮК.
с. Магусівка
Маловисківського району.

Пішов побузький феронікель

Юнаки комсомольсько-молодіжної зміни старшого майстра В. В. Медведєва (гурпкомсорт В. Шайда) зайняли робочі місця біля металургійних апаратів. — трубчастик і рудо-термічний печей, конверторів, біля пульта управління. Хвилювалися. Їм першим весті процес плавки. А скінчать зміну в день свята — 50-річчя утворення СРСР. Всі уважні, зосереджені. І ось, нарешті, обличчя металургів розквітали посмішками. Пішов метал.

Плавильний цех. Скрізь прапори союзних республік, транспаранти, лозунги і, здається, найяскравіше серед них сяє той, де напис: «Приймай, Батьківщино, побузький феронікель!». Урочистий мітинг, присвячений пуску першої черги Побузького нікелевого заводу, відкрив перший секретар Голованівського райкому партії Ю. Т. Кузьмін. Слово — начальникові комплексу будівництва заводу В. С. Бабіну. Він вручає рапорт будівників заводу другому секретареві обкому КП України Д. П. Максименку і передає директорові заводу В. Д. Ліньову символічний ключ підприємства.

Для багатьох юнаків і дівчат Всесоюзна ударна комсомольська будова стала школою трудового гарту. — сказав бригадир комсомольсько-молодіжної бригади монтажників Володимир Шмаровоз. — Ми гордимся тим, що нашою колективу випала честь брати участь у будівництві важливої будови п'ятирічки. Дізнаємо: зобов'язання ювілейного року ми виконали ще у вересні... Промовець розповідає про успіхи бригади, комсомольсько-молодіжних колективів, дванадцять з яких зобов'язання ювілейного року виконали достроково. Впровадження у виробництво 50 раціоналізацій, запропонованих мільярами і дівчатами дали економію в 20 тисяч карбованців. Росіяни і українці, вірмени і литовці, киргизи і узбеки... Представники 36 національностей будували завод. І це символічно, що перша черга заводу вступила до ладу в день 50-річчя утворення СРСР.

Рапорт від імені комсомольців і молоді будови обкому КП України та обкому комсомолу вручив начальник штабу ударної комсомольської будови С. Мещеряков. З успішним закінченням будівництва першої черги заводу, першою плавкою будівельників та металургів вітали другий секретар обкому партії Д. П. Максименко, начальник Главка Міністерства кольорової металургії СРСР Н. І. Матевич. У мітингу взяли участь перший заступник голови обласного обкому А. А. Давиденко, перший секретар обкому комсомолу М. Г. Гайдамака.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

ЩО ВІЗЬМУ Я З МИНУЛОГО

НОВИЙ РІК — НОВІ ПЛАНИ. А ЯК МИНУЛИЙ. ХІБА ВІН ДЛЯ ТЕБЕ БЕЗ СЛІДУ? СКАЖИ ВІДВЕРТО. ЩО ТИ ВЗЯВ БИ З МИНУЛОГО РОКУ. ХОЧ ВІН І МИНУЛИЙ. НА РІК НОВИЙ, НА МАЙБУТНЄ. НА ЦЕ ЗАПИТАННЯ «МОЛОДОМУ КОМУНАРУ» ВІДПОВІДАЮТЬ:

ДІТЯЧИЙ ЛІКАР НЕОНІЛА МАХРОВСЬКА:
— Батьків — лише слухачів... Школа бачить дітей. Здорові, красиві, різні. І від того відчувалася істота. Тож — красу і здоров'я. І ще — профілактичну роботу, а лікувальна нехай залишається в минулому.

ТЕСЛЯР БУ-2 КОМБІНАТУ «КІРОВОГРАДЖАБУД» АНАТОЛІЙ БАБЕНКО:
— Поменше будинків, не закінчених нами. Особисто для себе — п'ятій розряд. Пляки вже не по основній, а по сумній професії електроварника.

НА ЧЕТВЕРТУ ТИСЯЧУ

Коли я слухаю пісню у корівному викопанні, у мене завжди виникають приємні асоціації. Так само зачаровано спостерігаю за роботою нашого колективу.

Ірина Вітряк, Марія Тимчур, Любов Москаленко як зобов'язались у ювілейному році одержати по три тисячі літрів молока, так і зробили — на кожну фуражну корову надавали по три тисячі двісті кілограмів.

А вчитись нам є у кого. Доярки нашого колгоспу Герой Соціалістичної Праці Лідія Іванівна Скрипник, кавалер ордена Леніна Любов Іванівна Безземельна та інші в другому році п'ятирічки надавали більше чотирьох тисяч літрів молока.

Надія **МОСКАЛЕНКО,**
доярка, гурпкомсорт п'ятої молочно-товарної ферми колгоспу імені Леніна Долинського району.

„А НАС НА СВЯТО ПРИСЛАЛИ...“

Ювілейний рік, від якого нас відділяють тільки хвилини, багатий був на знайомства. Вихователі старшої групи дитячого садка № 36 Л. П. Русул і К. Д. Федорченко листують зі своїми прибалтійськими колегами. Ось що пишуть їм естонські друзі:

« Ми, вихователі і діти 65-го дитячого садка м. Талліна, дуже зацікавлені в дружньому листуванні з вашою групою, і наш колектив щиро вдячний Вам за такий чудовий почин».

Вже перші листи принесли багато цікавого. Прибалтійські друзі з гордістю пишуть про своє місто над морем, надіслали фотографії і чекають малюнки, фотографії, листи, щоб ясніше уявити собі життя дітей на Кіровоградщині.

Напередодні Нового року на адресу дитячого садка надійшла посылка із Вільнюса. Її надіслали вихователі підготовчої групи дитячого садка № 2 Р. С. Печенюк і Я. Б. Шкімне. Вони шлють свої пелюки поздоровлення з Новорічним святом і в знак дружби литовських і українських дітей просять передати їхній дарунок — національну ляльку.

Вручити дарунок доручили Діду Морозу. Погляньте, з яким інтересом розглядають діти свою нову ляльку-подругу! Звуть її — Аутряне, що в перекладі — Зорюшка. До ре-і, більшість литовських імен перекладаються. У них є імена Ялиночка, Моричко, Сонечко, Буря, Любова, Янтар...

І тепер слова: А нас на свято прислали Рига, Вільнюс і Таллін... стали для дітей ближчими, зрозумілишими. Діти знають, що там, над морем, де б'ються об берег балтійські хвилі, живуть їхні однолітки з незвичними іменами. Проте вони граються такими ж іграшками, як і вони, і люблять такі ж солодкі цукерки...

Л. ДОН.
м. Кіровоград.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ІСТОРІЯ СЕРПНЕВОГО ТОСТУ

● КУРС НА РЕКОРД

Широка асфальтова автострада до нашої шахти від міста, красиве приміщення шахтоуправління із скла і бетону. Якщо спуститись в забій, там теж враження впорядкованості: єскодні нові машини, все за останнім словом техніки. Нова шахта «Світлопільська» — і цим все сказано. Перші тонни бурого вугілля видали за-гора тільки влітку минулого року, і одразу між бригадами та змінами почалось змагання за прискорення введення проектного потужності підприємства.

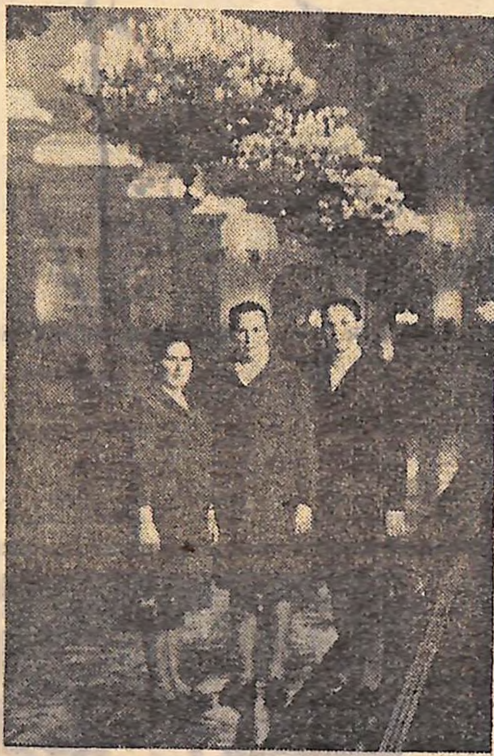
З самого початку в бригаді прохідників, яку очолює комуніст І. М. Хворостина, панувало правдо: тільки вперед. Давать завдання, щейді складніше попереднього, обов'язково виконують. А гралились трудності, теж не верешкода — ніколи не відступлять. Хлопці в бригаді впевнені, що правило попереднього влучило і допомогло їм встановити два рекорди швидкісної прохідки штрєків по Олександрійському буровугільному басейну. Останній — 624 погонних метри за робочий місяць — навіть попередили вартує у жовтні минулого року. З серпня передовий колектив працює в рахунок 1973 року.

Рекорди прохідників — то ентузіазм кожного помікже-ний на хороше знання техніки, передових прийомів праці, освоєння кількох суміжних професій. Це й секрет авторитету колективу, в якому більше половини становлять молоді шахтарі.

За третій квартал брига-да вийшла переможцем соціалістичного змагання на честь 50-річчя СРСР по Міністерству вугільної про-мисловості УРСР. Заступник бригадира Анатолій Коханов був удостоєний звання «Почесного шахта-ря», комсомольці — про-хідник Леонід Буценко і машиніст комбайна Мико-ла Фісан визнані відмін-никами соціалістичного змагання.

Нагородо тут сприйняли як аванс за ударну працю в майбутньому. Тому до кінця п'ятирічки члени бригади зобов'язались до-вести свій рекорд до 1000 погонних метрів прохідки на місяць.

В. ТЕСЛЕНКО,
секретар комсомоль-ської організації Світ-лопільської шахти
М. Олександрій.

Москва, Кремль. Сюди, до серця нашої Батьківщини, з усіх кінців Радянського Союзу з'їхались на п'яту сесію Верховної Ради СРСР восьмого скликання представники робітничого класу, колгоспники, інтелігенція. Разом з усіма го-лосувала за прийняття Закону про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1973 рік, пірацальний рік дев'ятої п'ятирічки, і депутат Верховної Ради СРСР, доярка колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського рай-ону Г. Александрова (на фото зліва).

НА СВЯТКОВОМУ новорічному ве-сєорі всі в зборі. Лише піжма мело-дія вальсу. Біла яскрава ялинка круж-ляють пари. Але раптом звуки музики стають все тихіші і тихіші, ніби відла-няються. Світло притухає, і в розчине-них дверях з'являється Дід Мороз.

— Новорічним святом вас, любі друзі! — вітається він. — Добре ви по-

чіску вона робила якісь жінці. Оже, було, направила до неї, аж тут до мене підходить Тамара Василівна Де-нисова — завідувача.

— Ви зачіску хотіли? — запитує.

— Саме так. До кого ви мені поре-комендуєте звернутись.

— До Світлани Луцук, — говорить

Та заінтригованих жінок важко зупи-нити.

— Ще одне питання, — просить слова симпатична блондинка. — Хто вам шив таке красиве пальто?

— О-о-о! Пальто це не просте, а чар-івне, — сміється Снігуронька і знову повертається на всі боки, щоб видніше було фасон. — Моделі цього пальта

ЧОМУ ЗАПІЗНИЛАСЬ СНІГУРОНЬКА?

працювали в минулому році, тож і ве-седяться тепер на славу.

— А де ж це моя Снігуронька? — запитує, огляда присутніх.

Всі поглядають на двері, за якими чути цокіт каблучків.

В залі аж світлишає, коли з'являється несорочина красуня.

У жінок блищать від захоплення очі. Всі погляди звернуті на Снігуроньку. Чути шепіт:

— Дивіться, яке чудове на ній пальто!

— А зачіска!

— А чобітки!

Снігуронька трохи шияє від допит-ливих і захоплених поглядів.

— Я затрималась сьогодні, — вибач-ливо говорить вона гостям. — Зайшла до перукарні «Жіночий салон», а там черга — видно-невидимо. До якого майстра звернутись, думаю? Ага. Піду до тієї дівчини. Дуже вже красиву за-

чючого одягу Кіровоградської швейної фабрики.

— Ще питання будуть? — намагаю-чесь бути серйозною, запитує Снігу-ронька.

— Останнє, — чується голоси. — Де ви взяли чобітки?

— Чобітки ці теж місцевої промисло-вості, — вибиваючи каблучками чобі-тку, говорить Снігуронька. — Фірма — Кіровоградська взуттєва фабрика «Прогрес». Автор моделі Марія Олек-сандрівна Елістратова, старший мо-дельєр цієї фабрики. Моделі її чобі-тків, черевичків користуються пайбиль-шою популярністю.

Снігуронька кланяється музикантам. Знову лише вальс. Святковий вечір про-довжується.

нешопаєна в Москві було присвоєно «Знак якості».

— А хто ж автор цієї моделі? — чується декілька голо-сів.

— Валентина Олек-сандрівна Шевчен-ко — прекрасний моде-льєр-конструктор жі-

Г. ІВАНЧЕНКО.

ДО 30-РІЧЧЯ СТАЛІНГРАДСЬКОЇ БИТВИ

Рік 1973-й — рік торжества великої історичної події, якою для народів союзу стала Сталінградська битва. Тихий сьогодні, мирний перший день Ново-го року. І минулого був теж. І майбутнього. Зара-ди нього стояли насмерть сини твоєї Вітчизни.

МИНЕ кілька годин, і кришталевий передзвін бока-лів, щасливі, радісні посмішки наповнять кожен дім, кожен родину. А в перші хвилини Нового року прий-дуть у цей світ і нові життя — чисті й незаймані, як людська пам'ять. Постаріє на рік мати-годувальниця Земля, з'явиться в нашому волосці сивина, але в на-м'яті людській сивина не буває.

...Зима того пам'ятного року була сніжна, зам'яте-на, з тридцятиградусним морозом. Тож довкола, скі-льки охоплює око, — вкрита сивиною земля від сні-гу, а ще, напевне, від великого людського горя. Тут, під Сталінградом, господарювала смерть. І разом з тим, саме тут, як ніде і як ніколи стверджувалося життя, на котре з надією дивились і в українському селі, і в гірському аулі, і в Москві, і в Паризі. По-вий, третій рік війни мав стати переможним, і всі ми, про котрих згодом напишуть книги, всі ми — від ге-нералів до солдатів, відчували це в ті передостанні години старого 1942-го.

Проте й німі плєкали надії. Сам фюрер, пра-гнучи підняти бойовий дух своїх воїнів, в переддень Нового року по-дарував їм чини-кий ром, ерзашо-колад.

Треба злісувати фашистам наст-рїй. Про це мріяв кожен солдат, че-каючи наказу ко-мандира. Та стар-шина стрілецької роти, якою я ко-мандував, Іван Рудалюк, проше-півши своє улюб-лене: «Порядок є порядок», спокій-но готував у блін-дажі новорічний стіл.

Близько двадцять другої години у бліндаж прийшли роз-відники разом з В. К. Кошаренком, заступником командира нашого 34-го гвардійського стрілецького полку. Панчальник полкової розвідки старший лейтенант Хриченко хитрував посміхнувшись: «Ну, як готові до салюту?» Я спочатку не зрозумів. «Як би то німцям...» — почав було я. «Ой значить і готуватесь», — знову посміхнувся Хриченко.

АСТУПНИК командира полку лавонію профіформувєв мене про заплановану Група розвідників йтиме в нічний пошук, а рота повинна забезпечити прикриття. Кілька по-дробил. До німців було не більше ста метрів. Два яри — «Крутий» та «Безіменний» — шлях до ворожих бліндажів. Я викликав снайпера Степана Венігору. Його влучні по-стріли були конче потрібні. Настрій у всіх піднявся. Розвід-ники вирушили. Ми зайняли бойову позицію.

Мороз тим часом дужчал, але його здається ніхто не по-мічав. У кожного на душі було одне: зробити гідний пода-рунок Новому року. Німі хаотично й нервово пострілювали з свого боку, пускали світлошальні ракети. Та ми до цього були вже звичні. Прислуховувались. І раптом з правого флангу заговорили «максими» Михайла Солонца, повітря наповнилося шквалом кулеметного вогню, рваніли міни й гранати, тріскотіли автоматні черги. Фашисти оділювали. Во-ни, безумовно, не чекали такого подарунку, не могли зрозу-міти, що діється, адже рваніли не калфетти на ліниках фір-рева.

Розвідники повернулись збуджені, з піднесеним настроєм. Трофеї були гідні Нового року! Назавжди змовкли три блін-дажі ворога, чимало фашистів зустріли новий 1943-й, як ка-жуть, на тому світі. Два «язики» тупилися в кутку бліндажа, а на нашому столі з'явився ром та шоколад.

Новий рік вже крокував по омійній крові й словами зем-лі. Попереду була велика перемога, і ми пізнали фронто-вий тост за неї, за Батьківщину, за рідну партію, за дру-зів, які назавжди залишаться в нашій пам'яті молодими.

Вересень 1972 року, Волгоград. Вулиця імені Трїт надіятої гвардійської дивізії. Ті, чий іменем названо цю вулицю, зібрались знову на волзькому березі. По-світлий гвардійці. А на граніті імена тих, котрі спий-ші за смерть. Вони разом з живими, бо людська пам'ять ніколи не спить.

М. Б. ЮРЧЕНКО,
колишній командир 7 роти 34 гвардійського пол-ку, 13 гвардійської стрілецької дивізії, учасник Сталінградської битви.

Що візьму я з минулого

СТУДЕНТ, КОМІСАР СТУ-ДЕНТСЬКОГО БУДИВЕЛЬ-НОГО ЗАГОНУ «АЛМА3-72» ВІЧЕСЛАВ ГУСЕВ:

— Вулиця на пам'ять, що ти ще студент. Бо йколи не згадаєш лише перед сесією. Пристрасть «алмазівців» на будовах Тюмені. А ще крес-лення ширинних в'єнських апаратів до зернових ева-лює, над якими працює на-ше науково студентське то-варство.

УЧАСНИЦЯ ХУДОЖ-НОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ, КОМСОМОЛКА КОЛГОСПУ «МАЯК» ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ ГАЛІНА ЯН-КОВА:

— Пісня. В ній — сила. Во-на зржуєє пароти, допома-гає в роботі, приносить рад-ість. Успіх — гор нашого колгоспу стає переможим обласного фестивалю само-діяльного мистецтва, при-свяченого 60-річчю утворен-ня СРСР.

«Сієся — ро-дися, щедрал ивно! На Но-вий рік, на носє щєсєя, на нові турбо-ти, на новий врожай!» — такими слова-ми зустріча-ють хлібороби початок року. З піснями, з жарганами від дому до дому їздять хлопці й дівчата, по-здоровляють чл грударів із святком, і так — усюди по землі нашої. А цей змісок зроблено у се-лі Рівному Новоукраїн-ського району. Зараз він екс-тонується на обласній ви-ставці майст-рів художньої фотографії.

Фото В. КОВНАКА.

СЛУЖБА МОРОЗА

ЧЕКАЙТЕ у снігах

Новий рік знав, коли народився. У снігах. Звичайно, для закоханих юнаків, дівчат...

Бо й справді, Січень — це морозні ранки і бадяві дні. У вихідний щось підсвідомо...

Чи не найчудовіша це пора для школярів (окрім усього, у них ще й канікули!).

Одним словом, Січень — це «мороз і сонце — день чудовий», як сказав поет.

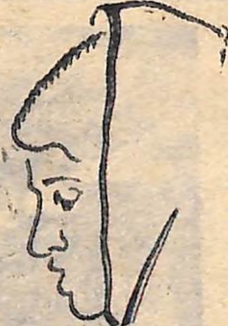
Середня місячна температура повітря перебігається 6-8 градусів (близько норми).

Отже, готуйте лані і ковзани. А щоб бодай не трапилось непорозуміння, зверніться із...

О. В. ГІТАЛОВ

Рішенням секретаріату правління Спілки журналістів УРСР знано...

Валентина ПЕРЕХОЖУК

Токар механоскладального цеху № 4 заводу «Червона зірка».

Василь ЛУЗАНІВСЬКИЙ

Бригадир комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу «Жовтень»...

Марина ЯРИЙ

артистка театру імені М. Л. Кропивницького, виконавця багатьох ролей...

Цей танець народився на Півночі. Глядачі Кіровоградської робочої танцювальної ансамбля...

Фото В. КОВПАКА

СНІГ НА ГОЛОВУ

Федір САМОЙЛОВИЧ

Ми, сніжинки-веселики, Новажача жути й сміх.

НЕ ХВИЛЮЙТЕСЯ — Що ви ходите щоденно? — Та невроз, — він каже, — в мене.

НАСМІЛИВСЯ В літаку одні юнак Не насміяється ніяк...

НЕ ДОЗВОЛЮ — Струнко! Крутишся і досі? — Ось комар сидить на носі...

КОЛИ НЕМАЄ АПЕТИТУ — Як у тебе з апетитом? — Часом маю, часом ні.

ПІДТЯГНИСЯ З ГЕОГРАФІЙ Ти ж казав підряд сім літ: Й для тебе — цінний світ!

Advertisement for 'MAKOGONOB' and 'YUSHKA' featuring a cartoon character and text 'до новорічного столу'.

ПОЖЕЖНИК НА КУХНІ — Що на кухні тут шукає, Молодий пожежник, Радо?

СІДАЙТЕ Зантав учитель баби: — Як проїхати до бригади? — Ось, наліво повертайте.

НА КАЛЕНДАРІ стоїть «31 грудня», Кілька годин відділяло нас від високосного 1972 року.

Випили, — вже не дають, — каже Петренко, — Гайда, Непорядки, — обурився Пилипенко.

ІЗ ЩАСТЯЧКОМ!

Оповідь не для наслідування. ревіл, чотири Пилипенки і один я, — Хлопці, — кажу, в як же ми усі...

— На мене ж вдома чекають гості, — сказав я, Випили, — Мало, — сказав Петренко, — Гастроном закрито, — додав Пилипенко.

В «Арагві» десь не стало Петренка, кудись подівся Пилипенко. Бовкнув годинник, за вікном зашпінталась бентальська воля...

К. БРО,

Наша адреса і телефони

316030 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 38. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35...

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«Молодой коммунар», орган Кировоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліцька, 2.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 1 СІЧНЯ, ПЕРША ПРОГРАМА, 10.05 — Новини (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів (М).

присвяченого 50-річчю утворення СРСР. (К). 21.00 — Програма «Час» (М). 21.30 — Продовження концерту лауреатів республіканського фестивалю...

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.00 — «Краса людська» (Львів). 17.30 — Інформаційна програма «Вісті» (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 9.50 — «Україна новорічна», спеціалізований телевізійний проєкт (К).

СЕРЕДА, 3 СІЧНЯ, ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини (М). 9.45 — Кольорове телебачення.

ВІВТОРОК, 2 СІЧНЯ, ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини (М). 9.45 — Кольорове телебачення.

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.40 — Міжнародний огляд (К). 19.00 — Телефільм «Місто дровини».

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.40 — Міжнародний огляд (К). 19.00 — Телефільм «Місто дровини».

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.